

(2019-20)

Rajdhani

DATE / /

ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी
शिक्षणप्रसार. - शिक्षणसहवी बापूजी साळुंखे.

विवेकानंद कॉलेज
कोल्हापूर.

* प्रकल्प कार्य *

इतिहास

प्रकल्पाचे नाव :- किल्ले पुरंदर

विद्यार्थीनीचे नाव :-

कु. मथुरी मोहन काळे.

वर्ग :- बी. ए. भाग - 3.

रोल नंबर :- 5655.

सार्गदर्शक :- १) डॉ. पुम. पुम. घोरपडे.

२) डॉ. पुम. आर. कट्टीमिनी.

प्रतिज्ञापत्र

मी असे प्रतिज्ञापत्र सादर करे की, विक्रानंद कॉलेज कोल्हापूर येथील बी.ए. भाग - २ ची विद्यार्थिनी आहे. इतिवस या विषयातील "किष्किने पुरंदर" या विषयातील हा प्रकल्प प्रा. डा. एम. एस. घोरपडे व प्रा. डा. एस. आर. कट्टीमनी यांच्या अमूल्य मार्गदर्शनाखाली पूर्ण केला असून या अहवालातील माहिती मी स्वतः गोळा केली आहे. हा प्रकल्प अहवाल इतर कोवत्याही पुस्तकांची व इंटरनेट वरिल माहितीची एककल आदळल्यास विक्रानंद कॉलेज कोल्हापूर, जी शिक्षा देईल ती सत्ता मान्य आहे.

कु. सशुभी मोहन कोळे

अनुक्रमिका

अ.क्र.	विषय	पृष्ठ क्रं.
1]	प्रस्तावना	४
2]	प्रतिबापत्र	2
	किण्वे पुस्तकची माहिती	5 ते 14
	संशोधन पद्धती	15
	निष्कर्ष	16
	संदर्भ ग्रंथ	17

प्रस्तावना

इतिहास या विषयाचा प्रकल्प करत असताना अनेक विषय समोर आले. प्रकल्प हा अतिरिक्त विषय वाढविण्याचे कारण की, इतिहास विषयाबद्दलची विद्यार्थ्यांना आवडी जास्त आदिती मिळवि. ऐतिहासिक पारतंत्र, फिल्ले, गड यांना विद्यार्थ्यांनी भेटी देण्यात यावा व हेर समोर ठेवून केला आहे.

फिल्ले पुरंदर व विषय घेताना त्या फिल्ल्यांविषयी अज्ञान असलेल्या लोकांना या फिल्ल्यांची माहिती मिळवि, प्रामाण फिल्ल्यांना भेटी दिल्याने त्यांच्याबद्दलची जिज्ञासा आणखिच वाढते.

फिल्ले हे इतिहासातील अतिशय महत्त्वाचा भाग आहे. फिल्ले हे गुप्तता फिल्ले शक्य नसून ती एक ऐतिहासिक वारसा आहे. त्यांचा अभ्यास करताना तेथील स्थानिक स्थळांवर अभ्यास केला जातो.

★ पुंढर जिळ्ळा हा गाल्ताच्या म्बराष्ट्र राज्यातील एक जिळ्ळा आदे.

गुल्क :- $18^{\circ}10'N 73^{\circ}8'35'E$ / $18.17^{\circ}N 73.59^{\circ}E$

नाव :- पुंढर जिळ्ळे पुंढर

उंची :- 9900 मी.

प्रकार :- गिरिकुर्ग

चळव्ही श्रेणी :- सोपी

जिळ्ळा :- पुणे जिळ्ळा, म्बराष्ट्र, भारत

जळ्ळे गाव :- सासवड

डोंगरांग :- सल्लाघि

सल्लाघी जळ्ळा :-

स्थापना :- 9590

इतिहास -

मुल्गाड जेजुरी मुल्गाड सोनेरी वाढले कऱ्हा पुरंदर शोभती शिवशाहीवा कुरा। असे पुरंदर मुल्गाडचे वरिष्ठ केलेले आढळते. पुरंदरच्या पारश्याशी नारायणपूर गावाचे नाव आहे. या गावात यादवकालीन धाटणीचे मठदेवाचे मंदीर आहे. यावरून हा किल्ला साधारण १००० ते १२०० वर्षांपुर्वेचा आहे असे अनुमान निघते. पुरंदर म्हणजे इंद्र, ज्याप्रमाणे इंद्रचे स्थान वलाह्या तसाच हा पुरंदर आहे. पुराणात या डोंगराचे नाव आहे इंद्रगीर्ण पर्वत. हनुमंतूंग द्रौणगिरी उचलून गेत अस्ताना त्या पर्वताचा कळी भाग आला पडला, तीच हा इंद्रगीर्ण पर्वत. ब्रह्मणेकाळी वेदचे चंद्रसंपत् देशपांडे यांनी ब्रह्मणे शास्त्राच्या वतीने पुरंदर वाढ्यात घेतला. त्यांनी पुरंदरच्या पुनर्निर्माणस प्रारंभ केला. त्याच बराचवेळी मठदाजी निळकंठ याने कसोशीने हे काम पुर्वे केले. यथीव

लक्ष्मण लोत्रा. लोत्रा बळिनाक सोनाक याने आपला पुत्र नाथनाक भावि
 याने देणार् इशी देण गुणे त्यात गाठ्यासाठी दिली. त्याचा वकी
 जेवल्यापरच त्या बुद्धा उमा राहिला. हा किल्ला सन १४८९ च्या सुमा-
 रास निजामशाही सरदार गलिक अहमद याने जिंकून घेतला. पुढे
 शके १५५० मध्ये तो अहमदशाहीत आला. इ.स १६४९ मध्ये अहमदशाहीने
 शहाजीराजांना कैदेत टाकले. याच वेळी शिवाजी महाराजांनी अनेक
 अहमदशाही किल्ले आपल्या ताब्यात घेतले. म्हणून शिवाजीचा अहमद-
 रास करव्यासाठी अहमदशाहीने फत्तेखानास स्वाना केले. परिस्थिती
 फारच विघट होती. एकीकडे आपले वडिल कैदेत होते तर दुसरीकडे
 फत्तेखानाच्या स्वारीमुळे स्वराज्य धोक्यात येणार होते. महाराजांनी
 यावेळी लढाईसाठी पुरंदर किल्ल्याची जबाबदारी घेतली. मात्र यावेळी
 गड मराठ्यांच्या ताब्यात नव्हता. महाराजांनी गिळकार याच्या ताब्यात
 किल्ला घेतला. त्यांच्या भताभावातील भांडणाचा फायदा घेवून महाराजां-
 नी किल्ल्यात प्रवेश मिळवण्यात करण्यात यश मिळवले. या पुरंदर
 किल्ल्याच्या सहाय्याने मराठ्यांनी फत्तेखानाशी झुंज दिली. आणि लढाई
 जिंकली. शिवाजी महाराजांनी या पहिल्या लढाईतच मोठे यश प्राप्त झाले.
 सन १६५५ मध्ये शिवाजी राजांनी नेतानी पालकर यास गडाचा सन्निवत
 नेमले. वैशाख शु. १२ शके १५७९ म्हणजेच १६६५ मध्ये मोठे सरदार जयसिंगाने
 पुरंदरला वेढा दिला. या युद्धाचे पर्वण समाप्त करणे मध्ये असे आढळते.
 वेढ्या पुरंदरवरी नामगाद लोकांचा सरदार राठियाचा मुराखाजी प्रभू म्हणून
 होता. त्याचबरोबर हंगार मावूस होते. याचेरिज किल्ल्याचे एक हजार असे
 दोन भाग हजार लोक होते. त्यात निवड करून मुराखाजी याने सत्तरी मावूस
 घेऊन ते गडावरी दिलेखानावरी आले. दिलेखाना दालेदार जोरवार पठण
 पाच हजार याचेरिज बँक वीर लोक ऐशी फौज गडास चौतफा चढत होती.
 त्यात लेहुन सशस्त्रक जाहले. तसेच बळिने मारले. मुराखाजी देशपांडे च
 चे हे शौर्य पाहून दिलेखाना बोलिला, 'असे तु कौल वे. मोठा मरणा
 शिवाई तुजु जावागिता. तसे बोलिता मुराखाजी बोलिला, 'तुज कौल म्हणजे
 काय? म्हणजे नीट खानावरी खानावरी चालिला. खानावरी दलवारिचा
 वार करवा तो खानाने तीन वीर मारून पुरा केला, तो पडला. मग
 खानाने लोखत आंघोळी घेतली. 'असा जयपंडे युद्धाने पैदा केला.'

खाने वज्रगड ताब्यात घेतला. आणि पुरंदरवर हल्ला केला. व पुरंदर मर्चिचा
 ताबा घेतला. मर्चिचे खाने आणि सुराखणीचे वज्रगड युद्ध झाले.
 सुराखणी पडला व त्याचबरोबर पुरंदरही पडला. हे वर्तमान जेव्हा राजांना
 कळले तेव्हा राजांनी जयसिंगाशी तब्ये बोळणे सुरू केले. आणि ११ जून १६६५
 साली इतिहास प्रसिद्ध पुरंदर तह झाला. त्यात २३ किल्ले राजांना
 सोपविल्या जावे लागले. त्याची नावे अशी, १. पुरंदर २. रुद्रमाळ आणि
 वज्रगड ३. कोढवा ४. रोहिडा ५. लोखंड ६. विसापूर ७. तुंग ८. तिकोना
 ९. प्रबळगड १०. माहुली ११. मनोरंजन १२. कोढेज १३. कजळी १४. सोनगड
 १५. पळसगड १६. मंडारगड १७. नरदुर्ग १८. मारगड १९. पसंगड २०. नंगगड
 २१. अंकोला २२. मिरदुर्ग २३. मानगड ८ मार्च १६७० मध्ये निकोपंत
 मजुमदारने किल्ला स्वक्यात आणला. संभाजी राजांच्या मृत्यूनंतर किल्ला
 मिरगजेवने जिंकला. व त्याचे नाव 'मजुमदारगड' ठेवले. पुढे मराठ्यांच्या
 वतीने शंकराजी नारायण सचिनीने मिरगजेवने मंडून पुरंदर घेतला. शके १६६५
 मध्ये छत्रपती शाहू यांनी किल्ला पेशवे यांस दिला. मुन्क दिवास किल्ल्यावर
 पेशव्यांची राजधानी ठेवी. शके १६६७ मध्ये गंगाबाई पेशवे यांना गडावर
 मुलगा ~~महेश~~ झाला, त्याचे नाव सवाई भाऊराव ठेवण्यात आले. इ.स
 १७१८ मध्ये इंग्रजांनी गड आपल्या ताब्यात घेतला.

* गडावरिण पाहण्यासाठी ठिकाणे :-

पुरंदर आणि वज्रगड जरी एकच उंबरसोडवर वसलेले असले तरी ते
 दोन स्वतंत्र किल्ले आहेत.

* जालेकिल्ला :- विनी दरवाजा :-

पुरंदर मर्चिचेरिण हा एकमेव दरवाजा. आपण
 नारायणपूर गावातून किल्ल्यावर जाताना हा दरवाजा लागतो. दरवाजा
 आजही चांगल्या स्थितीत आहे. दरवाज्यातून आत शिरल्यावर पाहिलेक्या
 ह्या देवड्या आहेत. दरवाज्यातून आत शिरल्यावर दोन रस्ते लागतात.
 समोरच पुरंदरचा बंदक्या आपले लक्ष वेधून घेता. दरवाज्यातून
 आत शिरल्यावर दोन रस्ते लागतात; एक सुरू पुढे जातो तर दुसरा

उपिचडे मागच्या बाजूस वृक्षतो. आपण सरळ सरळाने पुढे गेल्यावर
 उत्तरेत लोकराच्या बाजूला आणि काही वेगळे दिसतात. गावीची
 एकंदर लांबी एक मैल आहे, तर रुंदी १०० ते २५० फूट आहे. थोडे
 पुढे गेल्यावर उत्तरेत बालकिल्याच्या पश्चिमाशी एक मंदीर दिसते
 त्याचे नाव 'पुरंदरेश्वर'.

* शमेश्वर मंदीर :-

पुरंदरेश्वर मंदीराच्या गळीला कोपऱ्यात फेरे
 धराव्याचे शमेश्वर मंदीर आहे. हे पेशव्यांचे खाजूही मंदीर होते. या
 मंदीराच्या थोडे पुढी गेल्यावर पूजाच्या दुकानला वाड्याचे अक्वेष
 दिसतात. पेशव्यांच्या आरंभी बाळगो विठ्ठलाथान तो बांधला. या
 वाड्यातच स्वतः माधवरावाचा जन्म झाला. वाड्याच्या मागे किरीट
 आहे. आजही ती चांगल्या अवस्थेत आहे. येथून थोडे पुढे गेल्यावर
 दोन वाट लागतात. एक वाट बालकिल्याच्या दिशेने वर जाते दुसरी
 खाली भैरवशिंडीच्या दिशेने जाते. आपण प्रथम बालकिल्याच्या
 दिशेने वर जाय्या. या वाटेने वर गेल्यावर १५ मिनिटांतच आपण
 दिल्ली दखाजपाशी पोहचतो.

* अंकडा :-

या विसऱ्या दख्ख्यातून आत शिरल्यावर
 उपिचडे एक कडा थेट गेलेला दिसतो. हाच तो अंकडा. या कड्याच्या
 शेवटी एक कुरुज आहे. कुरुज पाहून आल्यावर परत विसऱ्या दखाज्यापाशी
 यावे. येथून एक वाट पुढे जावे. वाटेतच आजुबाजुला काही प्राण्याची
 दृक्ता लागतात. थोडे पुढे गेल्यावर उत्तरेत एक उत्तम लागतो. त्याच्या
 मागे जोत्यांचे अक्वेष आहेत. येथेच अंबस्याना असल्याचे अक्वेष
 दिसतात. थोडे वर चढून प्राळियास वाड्याचे अक्वेष दिसतात. हे सर्व पाहून
 पुढा आपल्या वाटेला लागते. वाटेवरून पुढे गेल्यावर काही पर्व्याचे लोंदू
 लागतात. या वाटेवरून खाली गेल्यावर केदार दखाजला लागतात. पडझडी
 मुळे आज हा दखाजा वापरात नसला तरी पूर्वी या दखाजाला फार
 महत्त्व होते. पदमावती वळ : सुरावती

पद्मावती लगे लागतात.

* शेंदऱ्या कुळज :-

पद्मावती वळ्याच्या रागे बालेकिल्ल्याच्या वाणव्येस, तळंबीच्या बरेबासिने एक कुळज बांधला आहे. त्याचे नाव शेंदऱ्या कुळज.

* पुंरक्षे मंदिर :-

हे मंदिर महादेवाचे आहे. मंदिरात इंद्राची सत्वा ते द्वाद पुटापर्यंत मुर्ती आहे. हे मंदिर साधारणपणे हेमाडपंथी बाळीचे असते. थारल्या बाजिराज या मंदिराचा जिर्णोद्धार केला

* दिल्ली दरवाजा :-

हा उत्तारभिमुख दरवाजा असून आहे. दखाज्या वळ्यावर श्री लक्ष्मी मातेचे देवालय आहे. दरवाजा बऱ्यापैकी सुस्थितीत आहे. या दखाज्यातून जात गेल्यावर काही ठाविकडे आकषी एक दरवाजा दिसतो. ठाविकडेची वाट बालेकिल्ल्याच्या कुसऱ्या टेकापर्यंत जाते. या वाटेने पुढे गेल्यावर काही पाव्यांच्या टकी लागतात. थारिवाय या रागात बबव्यसा- रवे काही नाही. आल्या सागने दिल्ली दरवाज्यापारी येवे. समोरच ठाविकडे असणाऱ्या दरवाज्याने पुढे येते. येथून पुढे गेल्यावर आकषी एक दरवाजा लागतो. या दरवाज्यावर देवळी बाजूस सिंहाच्या प्रतिकृती आढळतात.

* केदारेश्वर :-

20 मिनीटत केदार दरवाजा पहून आपण मूळ वाटेला लागू शकतो. यथालेने 95 मिनीट चालून गेल्यावर काही पाव्या लागतात. त्या आपल्याला थेट केदारेश्वराच्या मंदिरापर्यंत जिर्णोद्धार केलेला आहे. महाशिवरात्रीला हजारो भाविक याच्या दर्शनाला येतात. मंदिराच्या समोरच एक दगडी दीपमाळ आहे. समोरी दगडी फरसबंदी आहे. केदारेश्वराचे मंदिर म्हणजे किल्ल्यावरिल अत्युच्च भागावर येथून राणड, पोरणा, सिंगड, रामेश्वर, रोडिडा, मळारण्ड, केदारेश्वर पठार व सर्व परिसर

दिसतो. या केदार टेकडीच्या मागे एक बुरूज आहे. त्याला कोकल्या बुरूज असे म्हणतात.

* पुंढरची माची :-

आल्या वाटेने माघारी फिरून दिल्ली दृश्यातून आज्ञाच्या वाटेने घेत पुढे यावे. म्हणजे आपण माचीवरिल भैरवखिंडीत गाळून पोहचतो. वाटेत वाड्यांचे अनेक अवशेष दिसतात.

* भैरवखिंड :-

याच खिंडीतून वज्रगडवर जाण्यासाठी वाट आहे. खिंडीत शिवाजी महाराजांचा पुतळा आहे. या खिंडीपर्यंत गाडी रस्ता आला असल्याने त्या रस्त्यावरून चालत गेल्यावर वाटेतच भूविफडे रजक वलाव लागतो. सध्या पुंढरमाचीवर याच वलावाचे पली वापरले गेले.

* वीर मुराजी :-

ब्रिटीशवाळ्यातून आत फिरल्यावर भूविफडे गेल्यावर समोरच वीर मुराजीचा पुतळा दिसतो. इ.स १९७० मध्ये हा पुतळा उभा केला.

संपुर्ण गड फिरव्यास फिरव्यास एक दिवस लागतो. पुंढर सोबत वज्रगड देखील पहयचा असल्यास दीड दिवस लागतो.

* गडवर जाण्याचा वाट :-

पुंढर फिरल्यावर जाण्यासाठी दोन वाट आहेत.

II पुण्याडून :-

पुण्याडून ३० कि.मी अंतरावर असणाऱ्या सासवड या गावी यावे. सासवड ते नारायणपूर ही अशी एस.टी सेवा देखील उपलब्ध आहे. नारायणपूर हे फिरल्याच्या पश्च्यालाच गाव आहे. गावातूनच गाडी रस्ता घेत फिरल्यापर्यंत गेलेला आहे. पुणे ते नारायणपूर बससेवा देखील उपलब्ध आहे. नारायणपूर गावातून गडवर जाण्याची दोन वाट आहेत. एक म्हणजे

गडी रस्ता. या रस्त्याचे गड गाठल्यास 2 वास पुरतात. तर दुसरी रूढी जंगलातून जावारी पायवाट. या पायवाटेने एका तासात आपण पुरंदर माचीव-रुया किरीटस्वक्यापरी पोहचतो.

२) सासवडून :-

किळ्यावर जावारी दुसरी वाट जरा आडमार्ग आहे. सासवडून सासवड-भोर गडी फडकी. या गडीने नारणपूर गावाच्या पुढे असणारा 'पुरंदर घाटमाथा' या थांब्यावर उतरते. हा घाटमाथा रूढी पुरंदर किळ्या आणि समोर असणाऱ्या सूर्यपर्वत यांमधील मिड लेम. या थांब्यावर उतरल्यावर समोरच डोंगरावर एक वेग वेग दिसतात. या वरभातूनच एक पायवाट उतरिकडे वर जाते. ही पायवाट पुढे गडीरस्त्याला जावून मिळते. या वेळेने पावून तासात पुरंदर माचीवरिज किरीटस्वाला गाठता येते.

★ किळ्यावर मिळिवरिचे बंगले आहेत. यामध्ये राहण्याची सोय होऊ शकते. मात्र त्यासाठी वेळे असणाऱ्या आफिसरची परवानगी घेणे आवश्यक आहे.

★ किळ्यावर जेवणाची सोय स्वतःलाच करावी लागते. पाव्याची सोय मात्र वारमाही उपलब्ध आहे.

★ किळ्या चढून जाण्यासाठी पायथ्यापासून साधारण 9 वास लागतो.

सह्याद्रीच्या दक्षिणेवर पसरलेल्या सकल शिंगेत काही फाटे पूर्वदक्षिणेकडे फुटले आहेत. त्यापैकी एका फाट्यावर सिहंगड आहे. तोच फाटू पूर्वेकडे आदमरु २४ किलोमीटर धावून अलेखर जवळ लोप पावतो. याच डोंगरशिंगेर पुरंदर आणि वज्रगड पसरलेले आहेत. कात्रज वाट, वापदेव वाट, दिवे वाट हे तीन वाट जोलांढून पुरंदरच्या पायथ्याशी जाता येते. किल्ल्याच्या चौफेर मध्या आहेत. किल्ला पुण्याच्या आग्नेय दिशेला अंदाजे २० मैलावर तर सासिवड्या जैत्रपत्येला ६ मैलांवर आहे. गडाच्या पूर्वेला बहुतांशी प्रदेश सपाट आहे तर पश्चिमेला डोंगराळ प्रदेश आहे. वायव्येला १३-१४ मैलावर सिहंगड आहे. तर पश्चिमेला १५-२० मैलांवर राजगड आहे.

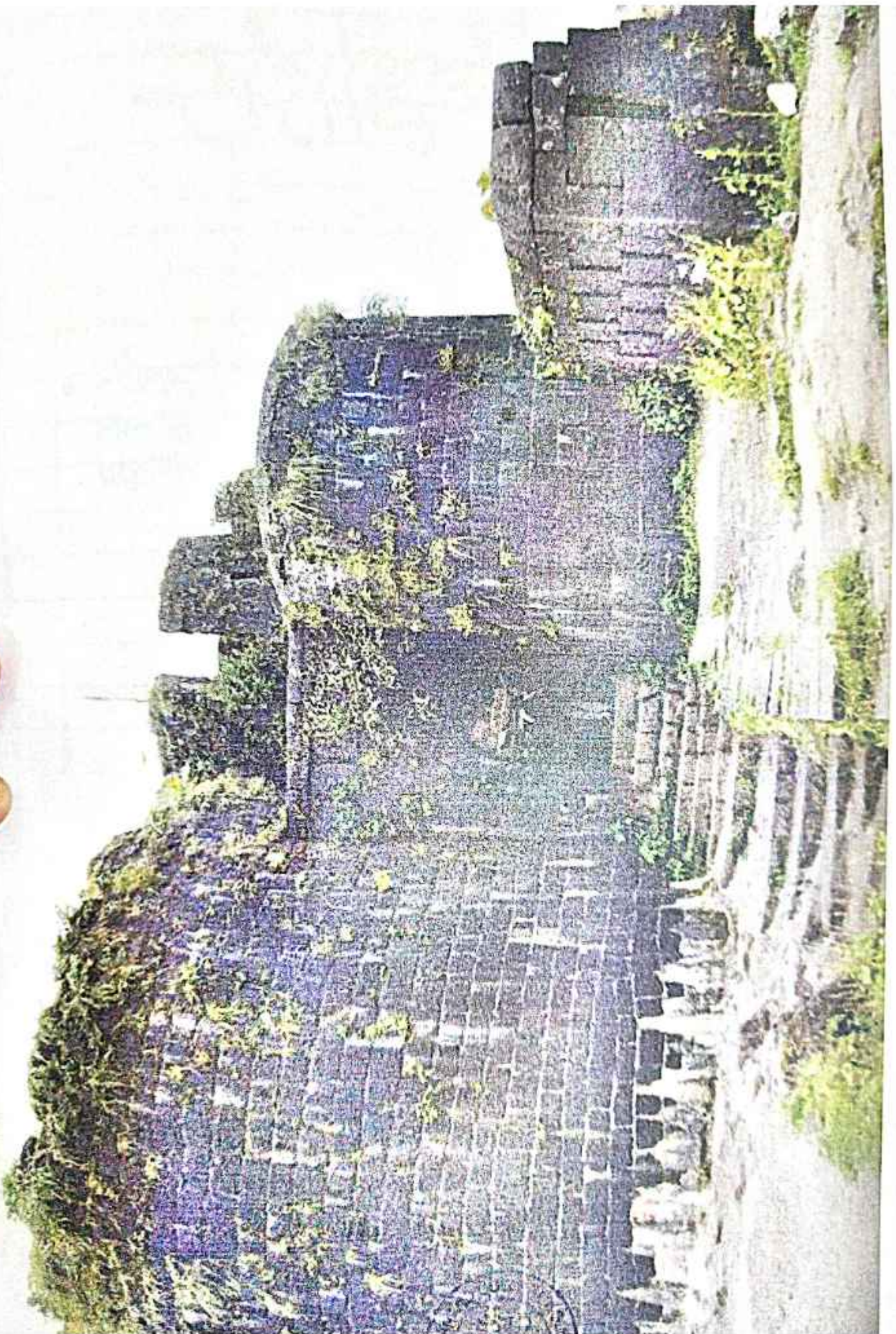
पुरंदर किल्ला तसा विस्ताराने मोठा आहे. किल्ला मजबूत असून बचताला जागा उत्तम आहे. गडवर मोठी शिबंदी राहू शकते. दारूशोळा व धान्याचा मोठा साठा करून गडू दीर्घकाळ लढवता येऊ शकतात असे. एक बाजू सोडली तर गडाच्या इतर सर्व बाजू दुर्गम आहेत. गडावरून समोवऱ्या प्रदेशावर वारिक नजर ठेवता येते.

~~सिहंगड~~

पुरंदर किल्ले इंद.

संशोधन पद्धती

- इतिहास विभागाच्या किल्ले या पर्यटन स्थळांचा अभ्यास करत असताना ऐतिहासिक संशोधन पद्धतीचा वापर केला.

निष्कर्ष

१) या प्रकल्पामुळे सला किल्ले पुरंदर ची माहिती मिळाली, व त्या किल्ल्यावर असणाऱ्या ठिकाणांची सला माहिती मिळाला

२) तसेच किल्ले व गड हे फोर्टन असून, ती एक ऐतिहासिक वास्तू देखील आहेत. व त्याचे जतन केले पाहिजे ही गोष्ट माझ्या लक्षात आली.

३) या प्रकल्पामुळे सला किल्ले व गडांची माहिती व महत्त्व लक्षात आले.

४) इतिहास विषयात किल्ले व गडांना अतिशय महत्त्वाचे स्थान आहे.

५) या प्रकल्पामुळे किल्ले व गडांविषयी लोकांना असणारा दुर्लोकन माझ्या लक्षात आला

संस्कृत ग्रंथ

वेबसाइट :-

www.historicalplace.com

भारतीय शब्दकोश

लेखक - प्रा. आर. एस. शर्मा

अरवि इंडिया

लेखिका - रेसिमला शारप

www.Marathi.com / Purandar.com - Font

[चित्र व लकार]